

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre . . . 12 kor. Negyedévre . . . 3 kor.
 Félévre . . . 6 kor. Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

dr. BALOGHY ERNŐ.

Kiadótulajdonos:

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal vesz fel.
 MEGJELEN MINDEN KEDDEN ÉS PÉNTEKEN.

A zombori Lyceum-egyesület programja.

* A zombori szabad Lyceum-egyesület a nemzeti kultúra kiváló, lelkes művelője és terjesztője az 1903—1904. év folyamán három kurzust tart és újból meghozza drága áldozatait a nemzeti közművelődés oltárán.

Az idei kurzus kiváló, érdekes programja oly magas nivón áll, amely a mai kulturális viszonyok közt csak elérhető.

A zombori szabad Lyceum-egyesület most megnyíló kurzusával áldásos működésének, a közjóra szolgáló munkásságának hatodik évébe lép. Szerény anyagi eszközökkel párját ritkító szellemi élvezetekben, komoly tanításban részesíti városunk intelligens közönségét, mely hálás elismeréssel adózott mindenkori az egyesületnek; nagy számmal látogatta az előadásokat.

Az előadások évről-évre emelkedő színvonala igazán kiművelte a közönség szellemét, a szép, nemes és magasrétos eszmék, társadalmi kérdések, művészetek és a tudományok alapos megismerésében.

A mi közönségünk érdeklődése a kulturális mozgalmak iránt ma már annyira fokozódott, hogy a szabad Lyceum-egyesület bátorságot érzett arra, hogy közönségünket a ruszkinizmussal megismertesse. Ruszkin halhatatlan neve városunkban eddig ismeretlen volt, de most az előadások után édes hangzása, nagyon kedves, örökké feledhetetlen név lesz.

A nagy esztetikus, a nagy szocial filozóf, a társadalmi bölcelet világhírű apostola életének 72 éve alatt átreformálta, alakította szülőhazáját Angliát. Új angol építkezési stílyt, új festő iskolát alapított és új alapokra fektette a nemzeti nevelést. Ruszkin megtanította az embereket látni! A szó teljes értelmében ő fedezte fel Velencét, a csodavárost. Ő alapította a National Galleriet és töltötte meg remek képekkel. Ő fedezte föl Giottit, Boticellit, Tintoretot stb.

A természet szépségeit senki ember fia nem látta oly tisztán, mint ő. A színek szépségét senki sem hirdette oly nemes hévvel, mint ő. A míg ő élt — a szó valódi értelmében — a szava

parancs volt Angliában. És az embernevelés? Majd meg fogják hallani, hogy milyen módon és milyen egyszerű eszközökkel igyekezik ő az embert mindenekelőtt jóvá, elégedetté és nemessé tenni!

Ez az oka annak, hogy ma már a ruszkinizmus az egész világon el van terjedve. Angliában, Németországban, Dániában, Belgiumban, Svédországban és mindenütt hirdetik a társadalmi bölcelet tündöklő fényes szellemét, apostolat.

Zombor város dicsősége, hogy hazánkban itt először nyílik meg Ruszkin katedrája és a ruszkinizmus fenséges tanainak terjesztése, amire a szabad Lyceum-egyesület két évet szándékozik fordítani.

Ruszkinról Geöcze Sarolta, a ruszkinizmus alapos ismerője és társadalmi elterjesztésének lelkes apostola tart előadást. Geöcze Sarolta Ruszkin „Velence kövei“ című művét a magyar tudományos akadémia megbízásából lefordította és most Ruszkinról egy nagy tanulmányt irt, mely mult hóban jelent meg az Athenaeum kiadásában. Ő Ruszkinak

A BÁCSKA tárcája.

A csikós-bojtár.

II.

Bizony mondom, a jutalom nagyobb gondot okozott Jóskának, mint a sárga elfogása. Zavartan nézett a bárónéra, aki perzselő tekintetét a fiu tekintetébe mélyeszté. Jóska csak úgy félálomban érezte a puha kacsó meleg szorítását. Hej de melege lett egyszerre, káprázat fogta el és mintha a menyországból hallotta volna a báróné üdvözlését:

— Isten veled bojtár, a viszontlátásra!

Az öreg utána tekintett még egyszer a távolodó két lovasnak.

— No Jóska ecsém, ez az asszony is szívesen venné, ha agyonütné az urát és te lennél a báró. Csak vigyázz, mert ez nagyobb boszorkány még a Tündér Honánál is.

*

Némán borult az éjjeli égbolt ezernyi csillag-táborával a puszta. Pihent már a

ménés csakugy a szabad ég alatt. A csikós bojtár őrizte a ménest szűrén heverészve, azaz hogy miatta akár az egész ménest elhajthatták volna, mert csak a teste volt ott félkönyökre támaszkodva, a lelke másutt kalandozott, szép tündérországból Tündér Honánál. Az öreg csikós — szombat este lévén — bement a községbe tisztálkodás meg elemózsia beszerzés végett. Lombán pislálkolt a pástortűz, mintha nagy álmosan hallgatná a távolról hallatszó furulya szót: valami szerelmes juhász-bojtár öntötte nótába szíve epedését. Talán épen a Kavkó Pali, aki egy kanál vízben szeretné megfojtani Jóskát, mint vélt vetélytársat az öreg csikós Erzsike lányánál. Bizony pedig híjába szomorkodik szegény, mert Mihály bácsi telivér csikós-arisztokrata nem adja juhásznak a lányát.

Szegény Jóska bojtár lelkét egészen megzavarta a tegnapi eset. Nem látott ő egyebet, mint azt a búbajos asszonyt lihegő keblével, déleleg természetével, hollófekete hajának hullámos gyűrűivel, sötét szemének észvesztő tűzével. Nem érzett mást, mint a puha kéznek meleg szorítását — egész éjjel, egész nappal. Ábrándos, babonás lelkét megfogta a bűvölet, amit

az az asszony terjesztett maga körül, folyton túlbe esengett a köszönté:

— Isten veled bojtár, a viszontlátásra!

Szegény bojtár! Egy nap, egy éjjel betegje ennek a köszöntésnek. A viszontlátásra! Hát mikor lesz az? Mikor jön a tündéresszony? Az esti szellő fuvalmán, avagy a napsugár aranyos szárnyain.

Ha mondta, miért nem jön, vagy ha nem akar jönni, miért mondta? Vagy talán igazat mond a rege, hogy a tündérek csak játszanak a szegény földi emberekkel, rájuk mosolyognak, megbűvölik és hagyják őket elepedni, elsorvadni.

Nem igaz biz az!

— Jó estét szép bojtár! Miért busulsz, miért szomorkodsz?

Ime megjelent a szép tündér. Ott állott Jóska mellett közvetlen-közben. Köpönyeg volt rajta, elől kivillant hófehér karja és az alabástrom nyak.

Kétszer is megdörzsölte Jóska a szemét, mégis csak ott állott előtte, így hát nem lehetett álom.

Az asszony felcagagatott bűvös-bajos kacagással.

első apostola hazánkban. A ruszkinizmust Angliába tanulmányozta.

Hock János a kitűnő író, szónok és pap, kinek két remek előadásában volt gyönyörködni alkalma városunk közönségének. Előadásával megtöltötte a szíveket, lelkeket eszményekkel, melyek mindenha értékes kincsei lesznek városunk közönségének is. Ő is Angliában tanulmányozta a ruszkinizmust.

Ugyanerről fognak előadást tartani dr. Baloghy Ernő, dr. Lallosevits János, dr. Duchon János, Novákovits Izidor, Gozdu Elek. Megfogjuk ismerni ezen érdekes előadásokból Ruszkont, a ruszkinizmust, szépművészeti, társadalmi bölcsészeti, nevelési eszméit, Velence köveit.

A klasszikus zenének is áldoz az egyesület. A zeneköltészet világhírű remek művei kerülnek előadásra. Hallani fogjuk Beethoven, Chopin drága gyöngyeit. Chopin életét és művészetét egy szakavatott elragadó szép előadásban mutatta be 2 év előtt Gozdu Elek, mely még most is élénk emlékezetben van — és egyik legkitűnőbb előadása volt a két év előtti kurzusnak. Schuman kitűnő zeneművei is előadásra kerülnek. Liszt a magyar zongora király, kiről a Szózat költője így énekel:

... Zengő burjaiddal
Fölriad a hon a dalon,
Melyet a nép millió ajakkal
Zeng utánad bátor hangokon,
Zengj nekünk s mondunk hálát az égnek
Művésze vagy Árpád nemzetének.

A régi nép költészete is helyet foglal a programmban. Hallani fogunk régi magyar és szerb dalokat.

A zenei előadások keretében dr. Baloghy Ernő előadja a tánczene történetét és egyben zongorán és vonós-

hangszeren bemutatja a tánczene legrégibb és legújabb kompozícióit.

A zenei előadások előadói Thomann István zongoraművész (a budapesti országos zeneakadémia kitűnő tanára), a zombori férfi dalárda, a zombori gör. kel. tanítóképző-intézet vegyes énekkara, Maximovits Szilárdné zongoraművésznő, kinek fővárosi művészi szép sikeréről lapunk mai száma „Irodalom“ rovatában hozunk tudósítást, Csavojácz János hegedűművész, kinek művészi, szép játékában már többször volt alkalmunk gyönyörködni és dr. Kneifel Istvánnal, ki ügyes és kiváló zongorajátékos és amellet nagy zeneértő, egy duóban fog részt venni.

A harmadik kurzus előadásai a tudománynak vannak szentelve. Ezen három 10 órás előadás az intelligens közönségnek szól, a hol mindenki bő és alapos tájékozást szerezhet magának azon kérdésekről, melyek előadásra kerülnek.

E 10 órás kurzusokban Prokópy Imre, a zombori felsőkereskedelmi iskola kitűnő képzettségű tanára, az ujkori elbeszélő irodalomról előadást tart. Egy másik előadás Madách az „Ember tragédiájá“-nak ismertetése lesz.

A herbartismusról pedig Rácz Soma, a zombori főgimnázium jeles tanára tart előadást.

Ime ez a zombori szabad Lyceum részletes programja, hálás elismerés illeti meg az egyesület kitűnő elnökét Gozdu Eleket, ki ezen kimagasló előadásokat zseniális tudásával szervezte.

A király dicsérete a trónörökösnek. Őfelsége a király megdicséri a trónörökösöt a hivatalos lapban. Mint katonának adózik elismeréssel, a következő kéziratban:

„Kedves unokaöcsém! Ferencz Ferdinánd főherceg ur! Méltányolva amaz érdemeket, amelyeket kedvességed a gyalog csapatok harcászati kiképzésére vonatkozó fontos szabályzatok javítási munkálatainak vezetése körül szerzett, Önnek megelegedésemet fejezem ki.“

Bécsben, 1903. november 9.

Ferencz József.

A honvédelmi miniszter búcsúlevele. Kolos-vary Dezső volt honvédelmi miniszter vármegyénk és városunk közönségéhez a következő búcsúleiratot intézte:

Ő császári és apostoli királyi felsége folyó évi november hó 3 án Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával engem a m. kir. honvédelmi miniszterium vezetésétől — saját kérelmemre — legkegyelmesebben fölmenteni méltóztatván, szívesen használok fel az alkalmat, hogy a vármegye (város) közönségének rövid hivataloskodásom alatt is mindenkoron tanúsított hazafias támogatásáért legőszintebb köszönetemet kifejezhessem.

Budapest, 1903. november hó 4 én.

Kolossvary,

honvédelmi miniszter.

Nyiri Sándor új honvédelmi miniszter leirata. Nyiri Sándor honvédelmi miniszter beköszöntője, melyet a vármegye és városunk közönségéhez kinevezése alkalmából intézett így hangzik:

Ő cs. és apostoli királyi felsége folyó évi november hó 3 án Bécsben kelt legfelsőbb kéziratával engem m. kir. honvédelmi miniszterre legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott.

Átvéve a honvédelmi miniszterium vezetését, hazafiasan üdvözlöm a törvényhatóság közönségét és egyuttal bizalommal kérem, hogy az állásommal összekötött fontos és nehéz feladataim sikeres megoldhatása érdekében működésemet nemcsak törvényes kötelességből kifolyólag, de őszinte hazafias készséggel támogatni szíveskedjék.

Budapest, 1903. november hó 6

Nyiri Sándor,

honvédelmi miniszter.

A vármegyei tisztviselők fizetésrendezése. Tisza Ivan gróf miniszterelnök, mint belügyminiszter, valamennyi alispánhoz a következő körrendeletet intézte:

A vármegyei közigazgatási tisztviselők, segédkezelő- és szolgazemélyzet fizetés fölemelésének kérdését az állami tisztviselők fizetés felemeléséről szóló törvényjavaslattal kapcsolatosan szándékozván rendezni, fel-

— Tán el sem hiszed, hogy én vagyok. Pedig megigérttem, hát el is jöttem.

Hirtelen mozdulattal ledobta köpönyegét a földre Jóska mellé és leheveredett. Arcát odatolta a Jóskaé mellé és úgy nézett annak álmag szemeibe.

— Látni akartalak bojtár még tegnap, de nem jöhettem el, de most itt vagyok. Elment az uram a domhát pusztára, csak hajnalban jön haza. Tudod e, hogy miért tettem ezt?

Dehogy tudta szegény Jóska, csak a szíve dobogott örületes gyorsasággal. Lehunyta szemét a perzselő tekintet előtt.

Az asszony megfogta a kezét és odavonta a fejét a pihegő keblére. Ugy sugta a fülébe izzó szenvedélylyel:

— Mert szeretlek szép bojtár. Mert azt akarom, hogy ölelj, mert azt akarom, hogy csókoldj. Akarom, hogy a tied legyek, hogy te az enyém légy. Ezt akarom, azért jöttem. Érted?

Hogy érti-e? Most már igen. Most már tudja, hogy miért nézte fájó vágyakozással a délibábot, most már tudja, hogy mitől beteg

a lelke. Itt van a Tündér Ilona, érzi lehelleltét, érzi szíve dobogását.

Ölébe kapta az asszonyt izmos karjaival, odavonszolta a keblére, odanyomta száját annak piros ajkaira s csókolta vad szenvedélylyel, hogy mindkettőjük lélekzete elállott bele. Az asszony nem ellenkezett, visszaadta az ölelést, visszaadta a csókot.

De csak egy pillanatig. A másik pereben vadul taszította el magától a bojtárt, felszökött fektéből és kezeibe temette arcát.

— Nem. Ne bánt. Mit tettem — mondá — fuldokló görcsös zokogással. Mi lesz velem, ha megtudja az uram. Megöl az uram.

— Mit törődöm én az uraddal s mit törödsz te vele? Azt mondtad, hogy szeretsz, hát akkor szeress. Lángolt az arca, szikrázott a szeme.

Az asszony busan ingatta fejét s úgy beszélt halkan, lágyan:

— Igen, szeretlek bojtár. Nagyon szeretlek, elhiheted, mert ime eljöttem hozzád. Uzött a szerelem, üzött a szenvedély. Boldog voltam az előbb, hogy öleltél, csókoltál, de most már nagyon boldogtalan vagyok. Nekem férjem van és én becsületes asszony akarok

lenni. Pedig nagyon szeretlek. Rossz az uram hozzám, üt, ver folyton.

A bojtár öklöbe szoritotta a kezét, összeszorította az ajkait s úgy hallgatta a beszédet.

— Én nem szeretem az uramat, de becsületes asszony vagyok — folytatta határozott hangon a báróné. Isten veled bojtár, Isten veled szerelmem, mi nem láthatjuk többé egymást. Sirásba csuklott a hangja. Isten veled bojtár. Eltűnt az éjben.

Jóska kebléből egy hördülés szakadt fel.

— Ne menj el — ordította magánkiül és utána rohant. Kereste lélekszakadva egy óráig, két óráig, de mindhasztalan. Eltűnt az asszony, mintha a föld nyelte volna el. Azóta már biztosan ott pihen puha ágyában, várja az urát, mert becsületes asszony akar maradni, várja az urát, aki pedig folyton üti, veri a hab természetét, a puha vállait, keblét, veri a Tündér Ilonát . . . És várja az urát — a dombháti pusztáról . . .

Jóska bojtár nekivágott a pusztának a Domhát irányában. Feltűnt már a bibor hajnal az ég alján, mikor Jóska bojtár egy hatalmas fűtykóst metszett le a dombháti dülő mellett egy akácfaól . . .

bírom a címet, hogy tekintettel az e részbeni munkálatoknak a vármegyei tisztviselők érdekében is kívánatos sürgős kivételére, hozzámonyol nap alatt a következő kimutatásokat mulhatatlanul terjeszse fel:

1. A vármegyei tisztviselők, kezelő és szolgaszemélyzetnek állás- és egyéneenkinti kimutatását annak feltüntetésével, hogy a vármegye szolgálatában és jelenlegi állásukban mely idő óta vannak alkalmazva?

2. Annak hiteles kimutatását, hogy az 1902-ik költségvetési évben a vármegye közönsége a vármegyei pótdából, vagy más valamely vármegyei alaphól mily összegekkel járult a törvényhatósági tisztviselők, kezelő és szolgaszemélyzet fizetéséhez és lakbéréhez? — Budapest, 1903. november 9. — Tisza s. k.

Az ideai sorozás Nyiri Sándor honvédelmi miniszter az ideai sorozások ügyében a következő körrendeletet intézte a vármegyei és városi törvényhatóságokhoz: Minthogy a politikai helyzetben beállott változás reményt nyújt arra, hogy az 1903. évre kiállítandó újoncok rövid idő alatt országgyűlésileg meg fognak ajánlatni, hivatali elődömnök a folyó évi május 20 án kiadott körrendelete kapcsán föl hívom a törvényhatóságot, hogy az újoncozási, utazási és működési tervek az illetékes kiegészítési parancsnokságokkal egyetértőleg akként állapítsa meg, hogy az ideai fősorozás a folyó évi november 23 tól december 23 ig terjedő idő alatt fogantatható legyen.

Tekintettel arra, hogy a sorozási időszak a szokottnál jóval rövidebb időben állapított meg, éppen a sorozási időszak rövidsége miatt a kiegészítő parancsnokságok egy és ugyanazon időben esetleg több sorozó bizottságot lesznek kénytelenek kiküldeni, az újoncozási, utazási és működési tervek szerkesztésénél az e tekintetben fölmerülhet fennakadások elkerülése végett a kiegészítő parancsnokságok óhajai figyelembe veendő.

Ugyancsak az idő rövidségére való tekintettel az utazások a lehető legrövidebb időre szorítandók, az egyes működési napokon a megvizsgálandó állasköteleseknek a védőtörvényi utasításokban megszabott legnagyobb száma 200 veendő föl, a mozgósítási iratok pedig feltétlenül valamely utazási vagy működési napon vizsgálandók meg.

Ezuttal és újból megjegyzem, hogy az újoncozási, utazási és működési tervekben a vasárnapok és római katolikus, nemkülönben a protestáns és izraelita-ünnepek fel nem vehetők, valamint görögkeleti kerületekben a görögkeletiek sem.

A kiegészítő parancsnokságokkal egyetértőleg újonnan szerkesztendő tervek a szokásos módon kiállítva hozzám jóváhagyás

véggett mielőbb, de legkésőbb november 12 ig ohvetlenül fölterjesztendő.

Néhány kezelési utasítás után, melyekben az ez ügyben már kiadott rendeletekre történik utalás, így végződik a leirat:

Az újoncozás tényleges végrehajtásáról a kiállítandó újoncoknak az országgyűlés által történt megajánlása után fogok intézkedni. Budapest, 1903. november 5 én.

Nyiri,
honvédelmi miniszter.

A főispán és a tisztviselők.

Zombor, 1903 november 13.

Aki csak egy kissé komolyan és tárgyilagosan érdeklődik vármegyénk és városunk közügyei iránt, az nagy örömmel konstatalhatja azt az összhangot, amely a főispán és a tisztviselők között az igazi ragaszkodás, tisztelet és szeretet érzelmei kapcsán fonódott. A nagy közönségnek ez a tapasztalat végtelen öröme szolgál, mert hisz a tisztviselőnek a működése csak úgy lehet áldásos, ha megelégedetten fognak hozzá mindennap a terhes farszto munkájukhoz.

Latinovits Pál főispán annak idején, a mikor a főispáni széket elfoglalta, szívének egész melegét, lelkének minden szeretetét oda ajándékozta a tisztviselőknek, mint atya és mint jó barát foglalta el a vezéri szerepet. És a tisztviselők, akik ismerték már a korábbi időkbel az ő páratlan jó lelkét és ismerték nemes igazságosságát is, nyomban teljes bizalommal, teljes ragaszkodással és igaz tisztelettel vették őt körül.

A közel két év alatt, amióta Latinovits Pál főispán, a viszony felöltötte magára a legideálisabb családi életben megnyilvánuló ragaszkodó szeretetnek hamisítatlan zománcát. Latinovits főispán nemesak a mindennapi hivatalos érintkezésben mutatta meg, hogy mily igazságszeretettel viseltetik a tisztviselők iránt, hanem a tisztviselők iránt érzett páratlan jóindulatát korszakot alkotó tettel is beigazolta, amidőn a tisztviselők helyzetének javítási kérdését magáéva tévén, a törvényhatósági bizottságoknál szószólója lett e kérdésnek, amire aztan — mint tudjuk — a kívánt eredmény nem is maradt el. Latinovits Pál eljárásával szemben a tisztviselők odaadták neki mindazt, amit ember ember-

nek csak adhat: szívük és lelkük egész melegét, minden tiszteletét és a ragaszkodás teljességét.

Mindenki ismeri ezt a benső melegségteljes viszonyt. Ennek dacára akadt egy szabadkai lap, amely arról beszél, hogy a vármegye tisztikara Latinovits Pál regiméje alatt elégedetlen. Ez a lap különben több ízben intézett már támadást a főispán ellen. Nem reflektálunk a támadásokra, egyrészt, mert Latinovits Pálnak a napnál világosabb áldásos működése azt föltslegessé teszi, másrészt pedig azért, mert ugy sincs olyan naiv ember a világon, aki a kétségtelen eredmények bizonyító ereje mellett, azoknak a támadásoknak feltűne.

Most sem kívánunk arra a nevetséges vádra reflektálni, amely szerint állítólag a tisztikar elégedetlen. Az egész ügyre csak azért térünk ki, mert ma a vármegye palotájában egy lélekemelő szép jelenet folyt le, a támadással kapcsolatban.

A vármegye tisztikara, a mióta az a támadás tudomására jutott, megbotránkozva zugolódott és önmagára nézve tekintette sértésnek, hogy egy lap ilyen rágalmat érszékedett róla írni. Ma reggel aztan értesülvén a tisztikar, hogy a főispán tegnap este megérkezett, a hivatali asztal mellől ugy amint kiki munkában volt, teljes számban megjelentek a főispán előtt, hogy kifejezzék a föltsi méltatlankodásukat, mintha a tisztikarban elégedetlenség volna.

*

A vármegyei tisztikar teljes számban jelent meg a főispán előtt és Vojnits István főjegyző a következő eszmegazdag szép beszédet intézte a főispánhoz:

Méltóságos főispán ur!

Nem a kötelességszerű tisztelet, hanem az őszinte igaz ragaszkodás és szeretet hozott bennünket össze, hogy székhelyére való megjelenése alkalmából üdvözöljük.

Az ok története röviden a következő: A Szabadkán megjelenő Bácskai Hírlap egyik legutóbbi számában állítólag biztos forrásból azon közlemény jelent meg, hogy ezen vármegye tisztikara s főispánja között a viszony a lehető legfeszültebb s csak rövid idő kérdése, hogy kitörésre kerüljön a sor.

Az öreg esikős örizet nélkül találta ménéseit, mikor hajnalában visszatért az elemóziával. Eltűnt a Jóska, hiába kiabált utána. Eltűnt nyom nélkül, hanem a szüre ott hevert, mellette egy női köpenyeg. Látta már azt a köpenyegét néhányszor az öreg esikős. Fel emelte a földről, körülnézte, aztán izmos öklével megfenyegetett valakit arra a Markbreit major felé...

*

Világos reggel volt már, mikor Markbreit báró lova gazdátlanul száguldott be a kastély udvarára. Az összecsődült eseléség rémülten tapasztalta, hogy a ló háta teli van aludt vérről.

Félóra múlva a dombháti ispán kocsiján meghozta a bárót halva egy borzasztó zuzott sebbel a fején. Ott találták a dülő uton a füttykóst is, amivel leütötték.

A báróné jajveszékelve borult a kihült tetemre. Megható volt a fájdalma, majd megörült, alig tudták elválasztani az urától; ájultan vitték szobájába.

— Mennyire szerette az urát — mondogatta a eseléség — pedig szegény sokat

szenvedett tőle. Nagyon féltette a megboldogult a feleségét...

Azt persze nem látta senki, mikor a báróné egyedül maradt, hogy ugrott fel fekvő helyéről diadalmas arccal:

— Ilyen hamar! Szabad vagyok és gazdag... Enyém az élet... Köszönöm esikősbojtár, köszönöm...

Mikor a szobalány bejött aggódó arccal, halk léptekkel, a báróné ismét ott feküdt párnái közt halovány, nyögdeceselő fájdalommal. A gyilkos is megkerült.

Jóska bojtárt ott fogták el a kastély parkja alatt. Ott bujkált vértől szennyes gunyájában. Mikor rábukkantak, suttogó hangon adta elő, hogy Tündér Ilonát keresi, aki itt lakik a tündérkastélyban. Vezessék hozzá, mert az várja őt. Argyirus királyfit már ő eltette láb alól, most már nem félhet Tündér Ilona. Később dühöngeni kezdett, ugy hogy vasraverve kellett beszállítani a városba, de nem a börtönbe, hanem az örültek házába. Ott kereshette a Tündér Ilonáját.

*

Csendesen poroszkált a dombháti uton — egy délelőtt — a báróné lova, mikor az

utszéi fák közül Mihály esikős lépett elő. Szó nélkül megfogta a ló zabláját.

A báróné meglepetve nézett az öregre. — Csak egy pillanatra méltás asszonyom — szólt az öreg komor ábrázattal. Ezt a köpenyegét ott találtam a bojtárom szüre mellett azon a bizonyos éjszakán — itt erősen megnyomta az öreg a szót. Én tudom, hogy a méltás asszonyomé, hát visszaadom.

A bárónének halálra vált az arca. Tágra nyílt szemekkel bámult a köpenyegre.

— Aztán még azt mondom — folytatta az öreg a fogai közt eregetve a szót, hogy jól teszi méltás asszonyom, ha elhagyja ezt a vidéket, mert bizony mondom, ha nem teszi, épen olyan léket kap a koponyájába, mint a megboldogult báró. Már pedig inkább az Isten számoljon le magával szegény Jóskámért, mint én.

Itt már köny szökött az öreg szeméibe, amire aztan olyat huzott karikásával a lóra, hogy bizony nem tudom, nem jutott-e a bárónének is belőle.

Hanem a báróné megfogadta az öreg tanácsát, nem látta őt többé az a vidék.

Nohát ezt a minden ízében valótlán közleményt jöttünk megcáfolni s amidőn ezen alkalmat őszinte igaz szeretetünk s ragaszkodásunk kifejezésére felhasználjuk s biztosítjuk Méltóságodat, hogy senki sincs közöttünk, aki Méltóságod iránt nem ilyen érzelmekkel viseltetnék, kérjük, hogy az ujságcikkekre mit se adva, bennünket további s eddig tapasztalt jóindulatában megtartani sziveskedjék.

A lelkes éljenzések elhangzása után Latinovits Pál főispán válaszában utalt arra, hogy azon hirlapi támadást, mely ellene megjelent, nem vette komolyan és csak mosolygott felette. Meg van győződve arról, hogy a vármegyei tisztikar, az ő munkatársai ragaszkodnak az ő személyéhez. Utal két évi főispáni működésére, mely a tisztviselői jogos kívánságait teljesítette. Közölni, hogy a tisztikar szeretetét az ő személye iránt ily szépen kinyilvánította és arra kéri a tisztikart, úgy szeresse, mint ő szereti a tisztikart.

Lelkes éljenzések kísérték e szép beszédet.

Városi közgyűlés.

— Kiküldött tudósítónktól. —

Városunk törvényhatósága, a bizottsági tagok közepes számú részvételével, szeptember d. e. 10 órakor rendkívüli közgyűlést tartott. E közgyűlést Latinovits Pál főispánnak hivatalos elfoglaltsága következtében Hauke Imre polgármester nyitotta meg és azon mindvégig elnökölt.

Elnöklő polgármester a gyűlést pontban 10 órakor megnyitva, a jegyzőkönyv vezetésével Gyurisits György főjegyzőt, a szólni kívánók feljegyzésével dr. Agyits János aljegyzőt bizta meg.

A tárgysorozat első pontja volt: A város polgármesterének előterjesztése az esküdtbírósnágnál működő bizottsághoz bizalmi férfiakkal egy évi időtartamra leendő megválasztása iránt. — Az állandó választmány javaslata alapján e tisztségre megválasztottak a következő bizottsági tagok: dr. Alföldy Árpád, dr. Ceisel Lajos József, Henneberg Sandor, id. Heindlhofer Róbert, Karakasevits Milivoj, Vukicsevits Péter.

Ezután következett a városi tanács előterjesztése a kózarai erdőterület megvétele tárgyában. — Latinovits Szaniszló gazdasági tanácsnok e pontnál szakszerűen kifejtette a városi tanácsnak az állandó választmány által is megtárgyalt azon indítványát, mely szerint igen célszerű és a város anyagi érdekeire nagyon előnyös volna, ha a város megvenné a kincstár által jelenleg irtás alatt levő kózarai erdőparcellát. Az erdőterület, ha a kormánytól ez irányban a kellő lépések megtételének, nagyon jutányosan jöhetne a város birtokába. Az irtás alatt levő terület még nagy mennyiségű faanyagot tartalmaz, melyet a város értékesíthetne busás nyereséggel, ha idejekorán birtokába jutna, azután pedig a kisebb bérletek részére elsőrendű szántóföldet kapna. A terület, melyet a városi szakközégek már ismételt megvizsgáltak, nagyon magasan fekszik, mentve minden nedvességtől és szikktól, ami a legszebb gazdasági eredményekre nyújt kilátást. A tanácsnak a megvétele vonatkozó indítványát az állandó választmány is tárgyalta és javaslata a közgyűlésnek oda konkludál, hogy mondja ki a közgyűlés elvben a vételt, bizon meg az ügynek alapos megvitatására Monostorszeg és Bezdén községek közbejöttével egy bizott-

ságot, mely bizottságnak tegye kötelességévé a tárgyalások befejeztével egy szűkebb körű kiküldöttség kiküldését, hogy az — élén Latinovits Pál főispánnal — a földmivelésügyi miniszterrel lépjen érintkezésbe a vétel előnyös kieszközölése miatt.

A kérdés ismertetése után szólásra emelkedett Fratricsevics Béla bizottsági tag, aki abból indulva ki, hogy a szóban forgó terület tapasztalatai után teljesen hasznavehetetlen, nedves és értéktelen, továbbá miután a városnak szerinte ilyen haszon nélküli vételre pénz nincs, indítványozza e pontnak a napirendről való levételét, illetve a vételnek ez időszertint teljes mellőzését.

Ez indítványra nyomban reflektált Hauke Imre polgármester, aki hatalmas érvekkel cáfolta meg a felszólaló állításait. Utalt annak abbéli állítására, hogy nem szabad már az utódok érdekében sem ily könnyelmű vétellel kockáztatni a város vagyont és csatánosan cáfolta meg a felszólalót, midőn behizonyította, hogy éppen az elődök hibája, — mint sok más — úgy e dolog is, hogy idejekorán mellőzve e vételt, megfosztották a várost tekintélyes jövedelmektől. Majd hiteles adatokkal bizonyította be a vétel előnyeit és meggyőzte helyes érveivel az egész közgyűlést az ügy igazáról. Szavainak végétével nyilatkozatra kérte fel felszólaló Fratricsevics Béla bizottsági tagot, vajjon fenntartja-e indítványát s élni kíván-e a zárszó jogával.

Fratricsevics Béla élve a zárszó jogával, indítványát ismételve, teljes terjedelmében fenntartotta azt.

Hauke Imre polgármester erre szavazásra bocsájtotta a kérdést, melynek eredménye az volt, hogy két szavazattal szemben a közgyűlés elfogadta az állandó választmány javaslatát és a bizottság tagjaiul megválasztotta Hauke Imre polgármester alatt: dr. Baloghy Ernő, dr. Drakulics Pál, dr. Bikár Nenád, Blumenthal Lajos, Falcione Gusztáv, Georgievits Koszta, dr. Grünner Samu, dr. Konyovits David, dr. Krónits István, Weszelovszky Péter, Weigand Lőrinc bizottsági tagokat és Latinovits Szaniszló tanácsos, előadót.

A tárgysorozat harmadik pontja volt a városi tanács előterjesztése gazdátlan jószágok részére a városi raktárban megfelelő helyiség felállítása iránt. — A kibővítés elrendeltetett.

Utolsó pontja volt a tárgysorozatnak Falcione Lőrinc bejelentése az általa felépített óvoda átvétele iránt. — Az állandó választmány javaslata alapján az átvételi bizottságba beválasztottak: Hauke Imre polgármester, dr. Poppovits István főorvos, Gergurov Milán főmérnök, Heine Kálmán főszámvevő, Fejér Gyula, dr. Grünner Samu, Kozma László, Kupuszarevits Lyubomir, Lang Gyula, Falcione Lőrinc és Pocsakay Sándor.

E bizottságnak tétetik feladatává a tanfelügyelőség közbenjöttével az átvételi szemlét megtartani, az óvodát célszerűség, szabályosság tekintetében felülbírálni és a közgyűlésnek záros határidő alatt jelentést tenni.

E pont letárgyalása és a hitelesítésre berendelő tagoknak u. m. Falcione Gusztáv, Frey Imre, id. Heindlhofer Róbert, Vukicsevits Péter kirendelése után, elnöklő Hauke Imre polgármester a tagok éljenzése közepette a gyűlést berekesztette.

Felelet

dr. Dudás Gyulának „A történelmi társulat Évkönyve“ című cikkére.

A „Bácska“ folyó évi 83 ik számában dr. Dudás Gyula ur, az említett cím alatt a Bács-Bodrog vármegyei Történelmi Társulat Évkönyvének folyó évi III. füzetében közölt összes cikkekre mond fontoskodó kritikát.

Nem vitatom senkinek afelett való jogosultságát, hogy nyilvános működésről tárgyalagos és méltányos kritikát gyakoroljon; de egy társulat tagjától, pláne választmányi tagjától, legalább is elvárható, hogy saját társulatával szemben és azon a téren, hol ő szerepet szeretne játszani, a kritikának előbb említett két kelléke szembe előtt lebegjen.

Dr. Dudás Gyula ur az utóbbi két kívánalmat pár év óta mindannyiszor figyelmen kívül hagyja, valahányszor éppen a Bács-Bodrog vármegyei Történelmi Társulat működéséről folytat szót.

Fogadalmat tettem a sajtó utján, hogy én sobase fogok reflektálni többé Beküldő-Muhorai cikkére, ha azok személyemmel fognak foglalkozni. Ám most derék munkatársainkat és egy pontban az egész választmányt illeti, a közönséget esetleg téves hitre vezető kritikája és e miatt — de ilyen címen is utoljára — kénytelen vagyok röviden reflektálni támadásának egyik oldalára.

Dr. Dudás Gyulának, mint a társulat választmányi tagjának, elég alkalmat lett volna megtudni, hogy a társulat ásatásait a Múzeumok és Könyvtárak Országos Főfelügyelősége irányítja; s ha már oly lelkén fekszik az Évkönyv tartalma, akkor csodálatos, hogy nem olvasta az Évkönyv 1900. évi III. füzetében a Múzeumok és Könyvtárak Országos Főfelügyelőségének az állami segély felhasználására vonatkozó rendelkezéséből a következő sorokat (138 old. 11 sortól): Az állami segély az országos főfelügyelőség által a miniszter előzetes tudtával kijelölt célra használandó föl. Ha a segély a cél közelebbi megjelölése nélkül általánosságban a Múzeum vagy a Könyvtár gyarapítására engedélyeztetik; a gyarapítás alatt kizárólag az illető gyűjtemény anyagának növelés; értendő, ami vagy közvetlenül vásárlás utján, vagy — régiséggyűjteményeknél — közvetve oly ásatások rendezése által történetik, melyek eredményétől a gyűjtemény gyarapítása bizonyon várható.

Ezen rendelkezésből nyilván kiérezhette volna, hogy például a halmok ásatása, nem lehet célunk, midőn a múzeum gyarapításáról kell gondoskodnunk. Csak kivételesen engedélyez ilyent a Főfelügyelőség. Ilyen fénytésre még a Magyar Nemzeti Múzeum se szánja rá magát, mint azt az ezidei apatini tumulusok ásatása bizonyítja. Ezen eszközökben bővelkedő országos intézetünk ráhagyja az ilyen munkát a Magyar Tudományos Akadémiára, mint illetékes fórumra.

Azon nyilatkozata dr. Dudás Gyulának, hogy „A társulat, jóllehet öt év óta az államtól és a megyétől ásatási célokra (!) közel kétezer koronát (oh a! zposság!) kapott, mindazáltal eddig egyetlen lelőhelyet se kutatott át önállólag“ furcsa világot vet Muhorai régészeti okoskodásaira.

Eszünkbe juttatja F. L. jegyű szakembertünknek dr. Dudás Gyulának „Az alföldi halmokról“ irt dolgozatára az Arch. Értesítő X. kötetében (1890.) 279—280. oldalain adott szakszerű bírálatából a következő sorokat: „A tanulmány eredménye sem a szerzőt, sem az olvasót nem elégti ki, ami nyilván onnan

van, mert a választott széles terjedelmű tárgyul meg szerző eddigi készütségén“.

Még helyesebb látópontra emelnek bennünket Z. jegyű szakemberünknek dr. Dudás Gyulának „A zombor-sáponyai lelet“-ről irt cikkére az Arch. Értesítő XVIII. kötetének (1898.) 188—189. oldalain olvasható bírálatából a következő záró sorok: „Nem illik, hogy komoly szakfolyóiratban ily furcsa vélemények ellen polemizáljunk. Elég lesz, ha D. urat arra kérjük, hogy valamely közközön forgó jobb fajta kézikönyvből tájékoztassa magát, mielőtt bronzkori leletekről értekezik, másképp igazán azt a gondolatot támasztja kritikussabb olvasóinál, hogy a zombori tudományban az őskor még most sem szűnt meg teljesen“.

Ezen két szakember ítélete, kellő értékre redukálja dr. Dudás Gy. lendületes frázisait.

Sajnáljuk, hogy az említett írók és az Arch. Értesítő XVII. évf. (1897.) r. jegyű írójának, a „Bács Bodrog vármegye egyetemes Monografia“ jának régészeti részére a 265. és 266. oldalakon irt kritikájában adott intelmek kikérték előbb dr. Dudás figyelmét.

Rég tisztában vagyunk dr. Dudás régészeti értékével, de működésének szakemberek által vázolt ismertetésétől mindeztideig visszatartott azon férfiak iránt való tisztelet, kik annak idején jóhiszeműleg bízták rá a Bács-Bodrog vármegyei Monografia szerkesztését. Azon urakért kiméltük.

Bizunk abban, hogy lelkes és buzgó munkatársainkat ezutánra nem alterálja Muhorai cikkezése.

Zombor, 1903. évi november hó 8-án.

Roediger Lajos,

a B.-B. v. Tört. Társ. muzeumőre.

H i r e k.

Latinovits Pál főispán a porosz vörös sasrend tulajdonosa II. Vilmos német császár főispánunkat, Latinovits Pált, a II. osztályú vörös sasrend adományozásával tüntette ki. A belügyminiszter II Vilmos német császár elhatározását a következő leirattal adja Latinovits Pál főispánnak tudomására:

Bács-Bodrog vármegye főispánjának
Zombor.

A cs. és kir. közös külügyminiszteriumnak folyó évi október hó 21-én 70378. szám alatt helt és az Ő Felsege személye körüli miniszteriumhoz intézett közleménye szerint a német császár és porosz király Ő Felsege magyarországon legutóbbi időzése alkalmából főispán urnak az egyuttal ide mellékelt II. osztályú vörös sasrendet méltóztatott adományozni.

Budapesten, 1903. évi november hó 11-én.

A miniszter helyett:
Széll Ignác s. k.,
államtitkár.

Maga a rendjel is megerkezett. Mindenki tudja, hogy Latinovits Pál főispán a legutóbbi császárlátogatás alkalmával milyen önfeláldozó tevékenységet fejtett ki s így méltán rászolgált a kitüntetésre.

Latinovits Pál a miniszterelnöknel. Főispánunk Latinovits Pál a napokban mutatkozott be gróf Tisza István miniszterelnök és belügyminiszternek. Mint értesültünk, gróf Tisza István hosszas eszmecserét folytatott főispánunkkal és őt igen szívesen és barátságosan fogadta.

Kegyuri ülés. Zombor sz. kir. városóm. kath. kegyuri bizottsága 1903. évi november hó 15-én, vasárnap délelőtt 11 órakor a városbáza közgyűlési termében rendes közgyűlést tart.

Az Iparoskör Rákóczy-estélye.

Értesítés Van szerencsénk az Iparoskör tisztelt tagjainak és a n. é. közönségnek szives tudomására hozni, hogy a kör vigalmi bizottsága folyó évi november hó 29-én este 8 órakor kezdődőleg az Iparoskör helyiségében a kör „Házépítési alap“ ja javára Rákóczy-estélyt rendez. Műsor: 1. Himnusz. Éneklő az Iparos dalárda 2. Felolvasás. Tartja: Trenesény Karoly. 3. Rákóczy Rodostón. Melodráma. Szavaija: Rell Lajos, zongorán kíséri Marschall Béla. 4. Kurucdalok. Éneklő az Iparos dalárda. Műsor után tánc. Felkérnek a kör t. tagjai, hogy családtagjaikkal és b. vendégeikkel minél nagyobb számban szerencséltessek estélyünket annak sikere érdekében. Hölgyek minél egyszerűbb ruhában megjelenjen sziveskedjenek. Vendégeket szívesen látunk. Belépődíj személyenként 1 kor., családjegy 2 kor. Jegyek a kör helyiségében előre válthatók. Zombor, 1903. november 10. Zombori Iparoskör.

A kaszinó egyesületi dalárda dalestélye A zombori kaszinó egyesületi dalárda folyó hó 14-én szombaton a polgári kaszinó-egyesület helyiségében dalestélyt rendez a következő műsorral: 1. Kaldy: Kurucdalok. Férfikar. 2. Ketterer-Durand: Kegyenend. Kettős. Zongorán és harmoniumon előadják: Marschall Béla és Tomesányi Aladár. 3. Zichy: Szerenád. Férfikar. Zongorán kíséri: Blumenthal Karoly. 4. a) Brahms: Sapphói óda; b) Hartmann: Ballada. Magándalok. Éneklő: Marschall Béla, zongorán kíséri: Blumenthal Karoly. 5. Horváth Akos dr.: Magyar népdalok Férfikar. Belépődíjegy 1 koronájával este a pénztárnál és Sztřílich Zsigmond kereskedésében előre is válthatók. Pártoló tagok belépődíjgyéttl a tagsági jegy harmadik szelvénye szolgál. Az érdekes dalestélyre, melynek szép művészi műsora van, felhívjuk a közönség figyelmét és azt melegen pártfogásra ajánljuk, amit a magyar dal és zene szolgálatában álló kiváló kulturegyesület teljesen megérdemel.

A titeli mandátum. A titeli választás ügyében a m. kir. kuria II. választási tanácsa Kelemen Mór elnöke alatt tartott ülésén, melyben az ügy előadója Asztalos Aba kuriai bíró volt, Jovánovits István udvari tanácsost, a megválasztott képviselőt dr. Ragályi Lajos védte, a megtámadott választókat Gabor Illés dr. képviselte, a kérvényező meghatalmazottja dr. Szmik Lajos volt. Az ügy előadója ismertette a vizsgálat eredményét. Az első pont, melyre a vizsgálat elrendeltetett, azzal vádolja a képviselőt, hogy a Csurogon tartott programbeszédje alkalmából kortesestélyt rendezett. A vizsgálat során kitént, hogy a képviselő hetedmagával érkezett ugyan a korcsmába, de a költséget kiki maga fizette. A vád második pontja szerint a képviselő Nikolics Radoszláv jegyzőnek etetés-ításra 100 koronát adott. Erre perrendszerű bizonyíték nincs. Volt azonkívül még több lakoma, amelyen a résztvevők nem fizettek ugyan, de hogy ki fizette, nem lehetett igazolni. Ezzel a bizonyítás anyaga kimerült. A kérvényező meghatalmazottja dr. Szmik Lajos a vizsgálat kiegészítését kérte, ezen kérvényét azonban a kuria mellőzte. A perbeszéd során dr. Szmik Lajos, a kérvényező meghatalmazottja maga is beismerte, hogy a bizonyítás nem sikerült, de azért azon nézetben van, hogy a lakomázók költségeit más nem fizethette, mint Jovánovits István képviselő és ezen az alapon kérte a választás megsemmisítését. Dr. Ragályi Lajos és dr. Gabor Illés védők utaltak arra, hogy a vizsgálat semmi eredményre se vezetett és kérték a kérvény elutasítását. A kuria a petíciót elutasította, a költségekben a kérvényezőket marasztalta el.

Utószemlék. Városunk rendőrkapitánya dr. Thurszky Jenő közhírré teszi, hogy a szokásos katonai utóellenőrzési szemlék a m. kir. honvéd legénység részére f. hó 20-án Szabadkán, a cs. és kir. közös hadsereg részére pedig f. hó 30-án leszoek megtartva. Ez utószemlék a jelzett napokon reggel 8 órakor kezdődnek és szólnak mindazoknak, akik a főszelemlén nem jelenhettek meg. A főszelemlén való megjelenést gátló okok ez

alkalommal igazolandók. Aki igazolatlanul e szemlére is elmarad, az 4 koronától 200 koronáig terjedhető pénzbírsággal, illetőleg ennek megfelelő elzárással büntetendő.

Húznak a vadludak. Messze, messze, magas Littyánia ködös területén jéggel takaródhatnak már a tavak, bár minálunk csak az őszi köd terigeti még lomba szárnyát. A hideg levegőgömben nagy gágogással feltetszenek már az óriási V betűk, a lengyel nádasok hatalmas madarainak, a vadludaknak sötét farkai. Az elhagyott szülőföld bokréta nádtengere helyett, erre, mifelénk keresnek ujat a tapasztalt, öreg gúnárok és az ostoba, fiatal vadludak. Gágogó bűgásuk kellemesen hangzik a vadászemberek fülének, kik ha úgy városban élnek, nem férhetnek ugyan a magasban repülő vizimadarakhoz, de azért mégis jól esik a hangukat is hallani az éjszaka fekete egéből. Szívüket elfogja a vadászsejtelem, míg a föld népe hallván a költöző rajok zaját, esőt jövendő, sok esőt.

Hajójarat megszüntetése. A cs. és kir. Dunagőzbajósi és a magyar folyam és tengerhajózási részvénytárság egyértelműleg elhatározta, hogy a Mohács és Budapest között a hajójaratokat folyó hó 20-án megszünteti.

Pályázati hirdetés. A zombori hadkiegészítő parancsnokságtól vettük a következő hirdetményt: A cs. és kir. 4. hadtestparancsnokság f. évi október hó 7-én kelt I. 7130. sz. rendeletével a „magyarországi bíboros primás alapítvány“ egy trespedit helyének betöltése végett a következő pályázati hirdetményt tette közzé: 1. Ezen alapítvány elnyerésére, melynek évenkénti alapítványi díja 16 korona (tizenhat) 80 fill. és amelylyel az illető igény jogosult egyszer lesz jutalmazva, katonák (az őrmesteri rangtól lefelé) szegény árvái pályázhatnak. 2. Pályázó folyamodványát egy szegénységi, valamint egy orvosi bizonyítvánnyal felszerelve legkésőbb folyó évi december hó 15-ig az itteni hadkiegészítő parancsnoksághoz nyujtsa be.

Szociáldemokraták ülése. Bácskáról írják: A szociáldemokraták vasárnap délután a Ferencz József téren négygyűlést tartottak, melyen nagyrészt kíváncsiságból mintegy ötszázan vettek részt. A gyűlésen Buchinger, a fővárosi szociáldemokrata párt kiküldöttje majdnem 3 óráhosszat tartott beszédében ismertette a párt elveit, megvagdalta az összes politikai pártokat és végül szervezkedésre buzdította a kulai szociáldemokratákat. E végből a párt alapszabályait is tüzetesen ismertette, de egyelőre minden fáradozása eredménytelen maradt.

Kazánfűtői és gőzgépkezelői tanfolyamok Szegeden. A szegedi állami fa és fémipari szakiskolával kapcsolatosan kazánfűtői és gőzgépkezelői esti tanfolyamok tartatnak, melyek minden rendszerű gőzkazán és gőzgép kezelésére fognak képesíteni. A tanfolyamok közül 1903. november 15-én kazánfűtői tanfolyam nyílik meg s tart 1903. évi december 31-ig. Az előadások november 15-én veszik kezdetüket s heteköznapokon este 7-től 9-ig és vasárnap délelőtt tartatnak. Jelentkezhetik mindenki, aki 18 ik életévét betöltötte s a vas- és fémipar valamely mesterségében (kovács, lakatos, rézműves, esztergályos stb.) segédként képesítéssel bír, továbbá oly napszámos, aki bizonyítani tudja, hogy gőzkazán körül dolgozott. A jelentkezés történjék a szegedi áll. fa- és fémipari szakiskola igazgatóságánál (Mars-tér 7.) írásban vagy személyesen d. u. 3—4 ig, november 13-án és 14-én este 7—8 ig. Jelentkezés alkalmával a munkakönyv vagy a munkaadó által kiállított alkalmazásról szóló bizonyítvány bemutatandó. Tardij 6 korona. A lokomobil kezelői tanfolyam megnyitattik 1904. január 2-án, a stabil gépkezelői tanfolyam pedig 1904. október 15-én. A lokomobil kezelői tanfolyamra csak azok vehetők föl, kik fűtői képesítéssel bírnak; a stabil gépkezelői tanfolyamra pedig csak azok iratkozhatnak, kik a lokomobil kezelői képesítést elnyerték. Részletes s egyéb fölvilágosítással a szakiskola igazgatósága szolgál.

Névmagyarosítások. Auspitz József újvidéki m. kir. posta- és táviróosztály nevével belügyminiszteri engedéllyel „Hajdu“-ra, Docsa-arcsevi Antal és Docsa-arcsevi Pál bácskai lakosok családi neveiket „Dévay“-ra magyarosították.

Értesítés. A gőzgépezők és kazánfűtők képesítő vizsgái Szegeden, december hó 6-án d. e. 9 órakor fognak megtartatni. A vizsgálati kérvények kellően felszerelve a m. kir. ker. iparfelügyelőséghez (Szilágyi u. 1. sz.) küldendők.

Csantavéri brigantik. Csantavérről írja tudósítónk: Vasárnap igen szerencsétlenül járt Berényi János csantavéri gőzmalomtulajdonos Vasárnap véletlenül, mi vele nem szokott megtörténni, vendéglőbe ment s ott időgált reggelig, amikor elindult baza. Alig haladt néhány lépésnyire, megtámadták és elverték. Eltörték a lábát s fejét iszonyúan összeverték. Sebeit csak kórházban gyógyíthatják. A tettesek, babár az eset a templom közelében történt is, még eddig ismeretlenek. A szerencsétlenül járt egyén azt sem tudja, hogy egy ember vagy több bántalmazta e őt. A vizsgálat folyik.

Pótvásár. A kereskedelemügyi miniszter rendelkezéssel megengedte, hogy Újvidéken a folyó évi október hó 24., 25. és 26. ára esett, de elmaradt országos vásár helyett december hó 5., 6. és 7. én pótvásár tartassék.

Egy közveszélyes bűnös letartóztatása. Szabadkáról írják: A rendőrség letartóztatott egy a zimonyi gyorsvonattal elutazni akaró egyént, akiben egy régóta keresett bűnöst fedeztek fel. Kiballgatásakor Sztrajkov Milán tovarisovai illetőségűnek mondotta magát, de csakhamar kintint, hogy ugyanazonos egy majus havában Szabadkán elkövetett lopás tettesével, aki akkor magát Kubatovits Antal garai illetőségűnek nevezte. Többször büntetett veszedelmes zsebtolvaj, aki még a garai községi előjáróságot is félrevezette a Kubatovits névvel, amely nevű egyén csakugyan létezett és így az előjáróság ahányszor csak odatoloncolták, mindig elfogadta. Valószínű, hogy a mostani neve sem igazi s ezért a rendőrség erősen kutat a kiléte után. A notorius gonosztevő, aki maga bevallja, hogy mióta csak visszaemlékezni tud, mindig csalásból és lopásból tartotta fenn magát, a lugosi vásárról jött egy társával, ahol valószínűleg sikerrel működtek, mert megmozdításakor 30 és néhány forintot találtak nála. A társnak sikerült elutaznia s a rendőrség sürgönyileg intézkedett, hogy Kulán keressék.

Körözések. Ábrahám Dávid szeghegyi illetőségű 70. gyalogezredbeli közlegény megszökött, a bácsalmási szolgabírótság körözi. Ugyancsak ez a szolgabírótság körözi Csernay János bacsótopolyai lakost is kettős házasság gyanúja miatt.

Gyümölcsstermelők figyelmébe. Az ország 25 állami faiskolájában és kertgazdaságában termelt felmillió vadcsemetét, gazdasági díszfát, 2 millió gyümölcsoltványt, 250,000 oltóvessőt a jelzett állami telepeken termelt vesszőkészletet, 780 000 nemes fűzfavessző dugványt most adják el. Az állami faiskolák igazgatóságai minden érdeklődőnek megküldik az árakra vonatkozó tudnivalókat. A vételre vonatkozó ajánlatokat december 10-ig kell benyújtani. Lelkészek, tanítók, községi jegyzők fel, sőt ennél még kisebb aron kaphatnak gyümölcsoltványt és csemetét. Magcsemetet és vadcsemetet a községi faiskolák ingyen kaphatnak. Ezért január 1-éig kell a földművelésügyi miniszterhez folyamodni, de hogy a kért fa községi faiskola céljaira kell, azt külön igazolni kell.

Színház — Irodalom.

Műsor:

Ma pénteken: Orpheus az alvilágban, (kittűnő operette) (bér. szűnet).
Szombat: Vice admirális, (operette).
Vasárnap d. u.: Fifu.
este: Postásfiú és a huga (bér. szűnet).
Hétfő: Vice admirális, (operette).

Kedd: Orpheus az alvilágban.
Szerda: Kornevillei harangok.
Csütörtök: Gyurkovics lányok.
Péntek: Loute, (vigjáték).
Szombat: Petaud király, (operette).
Vasárnap d. u.: Niobe.
este: Tót lány.

„Válás után“ Bissou soha életében nem irt több mesteri technikára valló bobózatot, mint a „Válás után“, mely e társulattól hétfőn lett bemutatva. Szikrazó elméssége ugyszólván ebben érte el az alkotó művészetben való érvényesítés tetőpontját. Az a bűmulatos machináció, amelynek Paris a bölcsője és termőföldje, valóságilag mintaszerű tökéletességre emelkedik ebben a szerkezetileg is remekül megkomponált darabban. Természetes tehát, hogy a színrehozása is próbára teszi az előadók képességeit. A hétfői előadás mint színpadi cselekmény, mesterileg olvadt egybe tökéletességével, magával a pompás darabbal. Jókédvűek, életrevalók, érvényesülni akarók voltak mindannyian, akik a színpadon mozogtak. Kantay Terez, Balla Kálmán, Tibanyi Miklós, Gerőfi Ilonka voltak erősségei a vidámságtól duzzadó jeleneteknek. Az első felvonás végén Balla Kálmán és Kantay Terez fényesen játszották meg az első vihart. Ugyancsak ők produkálták az est legsikerültebb ötletét, midőn a második felvonásban anyós és vő egymásra talál. Ebben a pár pillanatig tartó nemi játékban bűmulatosan bő komikum találkozt össze: szinte megtelt a levegő a felhalmozott vidámság villanyos szikráival, melyek végül önfelédelt tapsok dörgésében csattantak el. Radnay Zuzska a szokottnál is kedvesebb és elevenebb volt. Gerőfi Ilonka szintén nagy hatással játszott. Czákó Vilmos sikerült maszkjával és karakterisztikus föllépésével mulattatott. Tibanyi Vilmos kis szerepében szépen megállta helyét. Az összejáték kiűnő, a szereptudás kifogástalan volt. Nagy derűtlenséget kellett Perényi Melánia mint szobalány, aki akaratlanul is oly sikerülten adta az élénk szobalány szerepét, hogy a direktor egy szép vázájának életébe kerfűlt forgolódása. No de sebj! Megtörtént az a kis csuszamlás már maokkal is. A fő az, hogy a publikum lelkesülten tapsolt és ez megéri — legalább Perényinek — azt a törött vazát...

„Éjjeli menedékhely“ Az ismétlések esteit kedden Gorjkij világhírű darabja nyitotta meg. A második előadás semmiben sem maradt mögötte az elsőnek. Az előadás úgy a díszletek bűsége, mint a szereplők összejátéka tekintetében semmi kívánni valót nem hagyott. A teljesen telt ház előtt lefolyt darabnak egyik fő érdekességét a szerepcseré kepezte. Szénássynak „báróját“ ezuttal Balla Kálmán, Pepelt pedig Aldory László kreálták. Ballának játékát megbirálandó, szem előtt kell tartanunk, hogy ő már temperamentumánál fogva is első sorban szalon színész. E körülmény menti azt, hogy e darabban alakítása nem volt oly hű, mint Szénássyé. Igaz ugyan, hogy a báró a szalonok levegőjéből kibukott alak, aki a rongyos vacokban sem tud lemondani uri allűrjeiről, mindazonáltal a zűlés sokkalta inkább kerítette bűmulatába, semhogy annak kidomborítását, illetőleg annak előterbe helyezését mellőzni lehetne. Szó sinesen azonban arról, mintha Balla, aki igen jeles színész, nem úgy karakterizálta volna a bárót amint kell, sőt alakítását megütni csakis a szerző volna hivatva, azonban Szénássy alakításával ki tudta csalni a közönségből azt, hogy igazat adott neki és elismerte alakításának lehetőségét. Tavol áll tőlünk, mintha Ballát gáncsolnánk, mert ez annál is inkább eszünk agában sines, minthán kittűnő tehetségét már számtalanszor volt alkalmunk dicsérőleg kiemelni. Tudjuk a szerep atvetel szomorú előmenyeit és ez alkalommal is csak az igazgató páratlan lelkesedését, szorgalmát akartuk dicsérőleg kiemelni, mert egy pillanattig sem habozott a rendezés nagy nehézségei mellett egy az ő természetével homlokegyenest ellenkező alakításban dicséretes buzgalommal megtenni kötelességét.

Amit Balla játékaról mondtunk, az szól Aldory Lászlónak is. — A többiek, úgy mint az első előadásban, valamennyien kittűnően játszottak. Egy csekélyke megjegyzésünk van azonban, a közönség címére. Ez a különös darab, mely mineműségében egyedül áll, feltétlenül csak azért van megkomponálva, hogy a maga elrettentő igazságaival a legnagyobb bűmulatot gyakorolja az emberi érzületre. E darabban, ha belemélyedünk a cselekmény folyásába és a parbeszédekben előtűnő óriási igazságokba lehetetlen, hogy lelkiünket, szívünket le ne nyűgözze az élet megdöbbentő prózája és hogy ebből kifolyólag ne vegyünk részt mi is abban a sétában, melyet Gorjkij tesz a menhely penészes, odniban. És ha így érezzük át az író bűmulatos intencióit, felednünk kell, hogy a színházban vagyunk. Ezért tapsnak nem szabad felhangoznia, miután ez sehol sem törtévik, mert ez a darab rovására megy. Hiszen ezért nem játszik a zene sem a felvonások között. A mai előadásban felhangzó taps, melyet a karzat kezdett és a nézőtér átvett, tönkre tette teljesen a hatást.

„Niobe.“ Pásztor és Stoll operettje szerdán lett másodszor előadva meglehetősen telt ház előtt. A második előadás is teljesen korrekt volt. A címszerepben Lanyi Edit aratott tapsokat s ha a harmadik felvonás elején nem esik ismét régi hibájába a széleségbe, mialta a zenekar játékát megzavarta, úgy sikere tökéletes lett volna. Jó kedvvel és sikkal játszott Lévy Margit, dalai igen szepek voltak. A többi szereplők, mint Kantay, Tibanyi, Aldory dicsérettel játszottak.

„Vesztaszűzek.“ Tegnap a kellemes zenéjű, de meglehetősen vaskos szövegű operette lett másodszor feltárlva. Nagy sikere volt a második előadás alkalmával Lévy Margitnak, Lanyi Editnek, Peterdy Eusnak, Kantay Teréznek a nők közül, Aldory Lászlónak, Virághnak, Tibanyinak, Czákónak a férfiak közül. A díszletek és a színpad kiállításai ismét Balla Kálmánnak kiváló jó izléséről tanuskodtak.

Műsor. Ma este Offenbach mesternek, az operettek utóérhetlen szerzőjének kedves zenéjű, paródisztikus operettje „Orpheus az alvilágban“ lesz a műsoron, gyönyörű előadásban. — Szombaton újdonság, itt először Mollöckernek a legnépszerűbb operette-szerzőnek „Viceadmirális“ nagyszabású és mesteri technikájú operettje lesz a műsoron; melyre már betek óta készült a társulat nagy ambícióval. — Vasárnap délután a rendkívül mulatságos „Fifú“ operette, este pedig „A postás fiú és a huga“, a múlt évről nagyon elnyűösen ismert énekes bobózat, mely Budapestben több mint 80 előadást ért meg, lesz a műsoron. — Előkészületen: „Loute“ francia bobózat, a Vigszínháznak az elmúlt télen a legvonzóbb műsordarabja; „Petaud király udvara“ Delibes Leonak a nálunk is ismert francia zeneszerzőnek vig operája, melyre most készülnek a korbű festői jelmezek a színház szabóműhelyében.

Bácskai művészno sikere. Folyó hó 11-én tartotta Budapestben hangversenyt Alessandro Bonci operaénekes, az olasz iskolának legnagyobb növendéke, a bel cantónak igazi hőse. Ez alkalomra a Vigadó nagyterme zsúfolásig megtelt előkelő közönséggel, mely lelkesen tüntetett a nagy művész mellett. E nagy sikerből fényes rész jutott Maximovits Szilárdné urasszonynak, az elismert kittűnő zongoraművésznek is, aki a híres olasz művészt zongorán kísérte. A fővárosi lapok előkelő zenekritikusai a legnagyobb elragadtatással írják Maximovits Szilárdné fellepéséről, aki felette izléses zongoraművésznek bizonyult. Óriási bűmulatot ért el mint Chopin interpretator s zongorajátékát az osztatlan elismerés megnyilatkozásaként spontán taps kísérte. A jeles művészno városunk szűlötté lévén, első sorban is mi vagyunk büszkék sikerére és ószinte szívvel üdvözöljük őt ez alkalomból. Rövid idő múlva a zombori szabad liceum-egyesület estéjén lesz alkalmunk játékában gyönyörködni, ami annál nagyobb művelzetet fog nyújtani, mert egy a zenevilág korifeusai által elismert igazi művésznohoz lesz már most szerencsénk.

Thomann István művészi előadása. Rika művészeti, szellemi élvezetben lesz részes városunk közönsége. Thomann István, a kitűnő zongoraművész folyó hó 15-én vasárnap délután 5 órakor tartja művészi előadását a városbáza disztermében. Alkalma lesz közönségünknek egy világhírű művész briliáns zongorajátékában gyönyörködni, amelyhez hasonlók csak a fővárosban, a művészeti szezonban láthatók. A zongoraművészek fényes sorában Thomann István neve az elsők közt van és művészi játékával mindenütt elragadtatást ébreszt. Melegen ajánljuk közönség figyelmébe Thomann István művészi előadását. A fiom kivitelű, művészi szerkezetű Bösendorfer-féle zongora már megérkezett.

Telcs Ede „Kossuth” szobra. A Kecskemét városa által kitűzött Kossuth-szobor pályázaton Fadrusz vitte el a babért. Fadrusz halála után most a kecskeméti Kossuth szobor-bizottság a szobor elkészítésével Telcs Edét, szabadkai földinket, ki a pályázatban szintén részt vett, bizta meg a szobor elkészítésével. A megbízásról Londonban értesült a művész, ahová tanulmányutra ment, míg fővárosi műterme felépült, melyet Kallos Ede pályanyertes művészarszával épített, hol teljes kényelemmel és zavartalanul fogják együttes erővel elkészíteni a Vörösmarty szobrot. Ezzel egyidejűleg lát hozzá Telcs Ede a Kossuth szobor elkészítéséhez. Midőn őt e nagyszabású mű önálló megbízása alkalmából üdvözöltük, szívből kívánjuk, hogy minél dicsőbb és nagyobb megbízásának keresztülvitelében legyen alkalma fényes tehetségét, művészetét érvényesíteni.

Szenassy György társulatunk sz. p. tehetőségű tagja, aki pár nap előtt oly megdöbbentő módon akarta eldobni magát az életet, a gondos ápolás következtében alaposan javul. Az orvosi vélemény alapján jelezhetjük, hogy a jövő héten már ismét fel is léphet. Jelenleg még a kórházban van, ahol dr. Danninger Ádám főorvos kezeli. A beteg színészt nagyon sokan látogatják.

„Harakiri.” E különös cím alatt adja ki Szilágyi Lajos kollégánk, a helybeli Független Hírlap szerkesztője új regényét. A regény a modern társadalmi életről vett szociológiai tanulmány. Megjelenése december elejére van jelezve, előfizetési ára 2 korona.

Premier Szabadkan. E hó 10-én „Sötétség” címmel premier volt Szabadkan. A társadalmi színmű szerzője Ruttkai György, kinek darabja előkelő sikert aratott. A kritika dicsérő hangon szól az újdonságról, mely a társadalom szíven rágódó sebnek, a párbajnak s a társadalmi elítélésnek a problémáját dobta a publikum elé, hogy kioktassa arról, micsoda szörny az a párbaj s micsoda szörnyűség módon szedi áldozatait. Az újdonságban nagy sikere volt a tragikának Olasz Klárinak, a férfiak közül Csizsérnek és Kovácsnak. A szerzőt lelkesen hívták a lámpák elé.

HIRDETÉSEK.

Tánciskola megnyitás.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, miszerint folyó hó 21-én a „Két fekete ló”-hoz címzett szállodában

táncinfézetemet megnyitom.

A tanfolyam alatt betanulásra kerülnek a legújabb és legdivatosabb táncok, úgymint: eredeti angol Boston, Pas de deux, Tom-Thit stb.

Beiratkozni lehet naponta a fenti szállodában.

A közönség pártfogását kérve,
mély tisztelettel
Rákos Lipót,
okl. táncitanár.

Hirdetmény.

Alulírott községi előjáróság ezenel közhírré teszi, hogy a község tulajdonát képező, teljes jó karban levő, kiselejtezt három darab tenyészbika folyó évi november hó 15-én délelőtti 10 órakor a község házában megtartandó nyilvános árverésen fog eladatni.

Bács, 1903. november 8-án.

Tripolszky Béla, Ams Mátvás,
jegyző. bíró.

1905. szám.

kig. 1903.

Árlejtési hirdetmény.

Bács-Bodrog vármegye Káty község képviselőtestületének 1902. évi 32/közgy. 1902. szám alatt hozott határozata értelmében Káty község tulajdonát képező 51. ö. i. számú hazhelyén a régi épületnek vállalkozó által leendő lebontása mellett egy új község háznak építését és a jegyzői laknak kijavítását elhatározván, annak árlejtés útján való kiadása Bács-Bodrog vármegye alispáni hivatalának f. évi október hó 21-én 34320/alisp. 1903. számú rendelettel elrendeltetett, — felhívottnak mindazok, kik ezen építésre vállalkozni szándékoznak, hogy az előirányzott 36 056 kor 58 filléryi összeghez képest 10% nyi bánatpénzzel vagy óvadékképes értékpapirokkal felszerelt zárt írásbeli ajánlatukat **folyó évi november hó 30-ig** bezárólag a községi bíró kezéhez letenni kötelesek, mert a később érkező ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A m. kir. államépítészeti hivatal által felülvizsgált és megállapított részletes építési tervek, költségvetés és árlejtési feltételek a községi jegyzői irodában naponta a délelőtti órákban közszemlére vannak kitéve s mindenki által megtekinthetők.

A határidőig beérkezett zárt írásbeli ajánlatok a képviselőtestület által tárgyalatni fognak, miről ajánlattevők írásbelileg értesítve lesznek.

Kátyon, 1903. évi november hó 5-én.

Szaich Gyula, Tyószity Szteván,
jegyző. 3—1 bíró.

711. szám.

1903.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbíróóság 1903. évi V. 660. számú végzése következtében dr. Czeisel Lajos zombori ügyvéd által képviselt dr. Markovits Lajos javára Fischer Samu és neje zombori lakosok ellen 510 kor. 88 fil. és járuléka erejéig fogantatott biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 2701 kor. 60 fillerre becsült különféle borok és italokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbíróóság V. 660/5. 1903. számú végzése folytán 214 kor. 01 fil. tőkekövetelés, ennek 1903. évi május hó 10. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 89 kor. 30 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Zomborban adósok lakásán leendő eszközzésére 1903. évi november hó 28-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Zomborban, 1903. évi november hó 4-én.

Styrum Mór,
kir. bir. végrehajtó.

4986. szám kig. 1903.

Pályázati hirdetmény.

Karavukova községben lemondás folytán üresedésbe jött az irnoki állás.

Ezen állás 720 korona évi javadalmazással van egybekötve. Felhívom pályázni óhajtókat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket f. é. november hó 25-ig nálam annál is inkább nyújtásák be, mert a később érkezők figyelembe nem vétetnek.

Hódság, 1903. november 1.

Szemző Károly,
főszolgabíró.

2—2

26300. sz. 1903.

Birtokeladási árverési hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. földművelésügyi miniszterium folyó évi 91524. számú intézménye alapján ezenel közhírré tétetik, hogy az adai határban levő 48^{200/1600} hold „Dudvarszky”-féle szállományi föld és pedig:

1. részletszám	4 ^{200/1600} hold	5000 K	kikiáltási ár
2. részletsz.	2 h.	1700 K	kikiáltási ár
3.	2	1700	„ „ „
4.	2	1700	„ „ „
5.	2	1700	„ „ „
6.	2	1700	„ „ „
7.	2	1700	„ „ „
8.	2	1700	„ „ „
9.	2	1700	„ „ „
10.	2	1600	„ „ „
11.	2	1600	„ „ „
12.	2	1600	„ „ „
13.	2	1600	„ „ „
14.	2	1600	„ „ „
15.	2	1700	„ „ „
16.	2	1700	„ „ „
17.	2	1700	„ „ „
18.	2	1700	„ „ „
19.	2	1700	„ „ „
20.	2	1700	„ „ „
21.	2	1700	„ „ „
22.	2	1800	„ „ „
23.	2	1800	„ „ „

mellett 1903. évi november hó 23-án délelőtt 8 órakor a helyszínen parcelláról parcellára menve nyilvános szóbeli eladási árverés alá fog bocsátatni, felsőbb jóváhagyás fentartásával.

Ezen árverésre adai lakosok azzal hivatnak meg, hogy bánatpénzzel az árverés megkezdésekor a kikiáltási összeg 10% a teendő le, amely legtöbbet ígérlet esetén a vételár 10% ának megfelelő összegre kiegészítendő.

Az árverésben birtokszerzési joggal bíró s fedhetlen jellemű adai lakosok vehetnek részt. Két birtokrészletnél többet csakis családos egyének szerezhetnek és pedig a háztartáshoz tartozó gyermek után 1—1 részlettel.

A részletes árverési feltételek az árverés napjáig alulírt kincstári jószágigazgatóságnál, a kulai kincstári ispánságnál és Ada község elöljáróságánál megtekinthetők.

Aradon, 1903. évi november 4-én.

M. kir. államjóságigazgatóság.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

2—2

VÉGELADÁS.

Bátorkodunk a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint a

Kék Csillag-hoz

cimzett kézműárú fióküzletünket feloszlatjuk és a raktáron levő árúkat

mélyen leszállított árak

mellett kiárúsitjuk

Nagy készlet van még mindennemű: vásznakban, asztalneműekben, mindenféle ruhaszövetekben, flanellekben, parketokban, teli kendők, blouseok- és kötényekben.

A nagyérdemű közönséget saját érdekében figyelmeztetjük az albalmat felhasználni s ezen végeladáson szükségleteit fedezni.

Kiváló tisztelettel

SCHLIESZER TESTVÉREK,

a „Kék Csillag“-hoz címzett kézműárúüzlet tulajdonosai.

Volt állami hivatalnok
irodai alkalmazást keres

üggyvédnél vagy magán
egyénnél, esetleg községek-
nél is.

Cím a kiadóhivatalban.

20020. sz.
1903.

Villatelek eladási hirdetmény.

Szabadka szab. kir. város tanácsa
ezennel közhírré teszi, hogy a város
tulajdonát képező Palics fürdő területen
fekvő u. n. „régí gyümölcsfa kert“-ből
800—1000 öles parcellákra feloszt-
ott 37 telek

villatelkekül

folyó évi november hó 21-én
d. e. 9 órakor a helyszínén 10 évi
törlesztés mellett nyilvános árverésen
el fog adatni.

A kikiáltási ár ölenként 2 kor.,
bánatpénz 200 kor., mely összeg az
árverés leltése után a vételár 10% ára
egészítendő ki, egyéb feltételek a gaz-
dasági ügyosztályban megtudhatók.

Szabadkán, 1903. november 4-én.

A városi tanács.

Eladó zongora.

Egy jókarban levő
rövid zongora
jutányos áron eladó.
Bővebbet a kiadóhivatalban.

3029. szám
1903.

Árlejtési hirdetmény.

Bács-Bodrog vármegye törvényha-
tósági bizottsága által 2812/1903. sz.
a. jóváhagyott árlejtési feltételek alap-
ján Csantavér községben ujonnan épi-
tendő tanyai állami népiskola céljára
szolgáló iskolaépület és mellékhelyiség
építésére alulírott előljáróság pályázatot
hirdet.

Ezen építési munkálatok biztosítása
céljából 1903. évi december hó 19.
napján délelőtt 10 órakor Csantavér
község háza tanácstermében nyilvános
szóbeli árlejtés fog tartatni, melyhez a
vállalkozni szándékozók ezennel meg-
hivatnak.

A költségvetésben 5850 korona
86 fillér összeg erejéig előirányzott
építési összköltség 3 részre osztatik,
miután ezen vállalat a nyilvános árve-
résen 3 főcsoportban lesz kiadva és
pedig:

I. csoport kőmives munkák, kiki-
áltási ár 1856 korona 12 fillér.

II. csoport ácsmunkák, kikiáltási
ára 3005 korona 74. fillér.

III. csoport iparos munkák, kiki-
áltási ára 989 korona.

Árlejtetni csak egyes csoportokra
lehet, de mindhárom csoportot egy vál-
lalkozó is kiveheti. A csoportonkénti
kikiáltási áraknak 10%-át az árlejtésben
résztvenni szándékozók kötelesek kész-
pénzben az árlejtés megkezdése előtt
óvadék címén a község pénztárába be-
fizetni.

Az árlejtési feltételek, az építési
tervrajzok és költségelőirányzat Csant-
tavér község jegyzői hivatalában a ren-
des hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Csantavér, 1903. október 28.

Szokola Gyula, **Tóth Ferenc** bagi,
jegyző. 2—2 bíró.

Árverési hirdetmény.

Alulírott zárgondnok közhírré teszi,
hogy a kincstárnak Zohi János elleni
zárlati ügyben zár alá vett doroszlói
szentkúti csárda 318 □ öl udvar és
kerttel az ahhoz tartozó 1 kat. hold
1152 □ öl szántóval 1903. évi no-
vember hó 17-én haszonbérbe adatik
a doroszlói m. kir. erdőgondnoki irodá-
ban a délelőtti órákban.

Kikiáltási ár 401 korona. Árverési
feltételek az erdőgondnokságnál és a
doroszlói község házában a hivatalos órák-
ban megtekinthetők.

Doroszlón, 1903. november 11-én.

Kovaliczky Vladimír,
zárgondnok.

2413. szám.
kig. 1903.

Haszonbérbeadási hirdetmény.

Kupuszina község előljárósága ré-
széről ezennel közhírré tétetik, hogy a
község mint erkölcsi testület tulajdonát
képező, Kupuszina községben a fűtcá-
ban levő 152. ö. i. számú nagykorcsmai
épület a melléképületeivel és az ahhoz
épített mézszárszékekkel együtt 1904. évi
január hó első napjától 1907. évi de-
cember hó 31-ik napjáig terjedő (4)
négy egymásután következő évre, **1903.
évi november hó 15-én (vasár-
nap) délutáni 3 órakor** Kupu-
szina község háza tanácstermében meg-
tartandó nyilvános szóbeli árverés utján
500 korona kikiáltási ár és 100 korona
bánatpénznek letétele mellett haszon-
bérbe fog adatni.

Az árverési feltételek a község-
jegyzői irodában a hivatalos órák alatt
mindenki által megtekinthetők.

Kupuszinán, 1903. november 5-én.

Török Endre, **Guzsvány János,**
jegyző. 2—2 bíró.